PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta paplašinātā sastāvā)
2005. gada 25. oktobrī *

Lieta T-379/03

Peek & Cloppenburg KG, Diseldorfa (Vācija), ko sākotnēji pārstāvēja U. Hildebrants [*U. Hildebrandt*], pēc tam P. Lange [*P. Lange*], P. Vilberts [*P. Wilbert*] un A. Aulers [*A. Auler*], vēlāk P. Lange, P. Vilberts, A. Aulers un J. Šteinbergs [*J. Steinberg*], advokāti,

prasītājs,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko sākotnēji pārstāvēja D. Šennens [*D. Schennen*] un G. Šneiders [*G. Schneider*], pēc tam A. fon Mīlendāls [*A. von Mühlendahl*], D. Šennens un G. Šneiders, pārstāvji,

atbildētājs,

par prasību sakarā ar Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 27. augusta lēmumu lietā R 105/2002-4 par lūgumu reģistrēt vārdisku preču zīmi *Cloppenburg* kā Kopienas preču zīmi.

* Tiesvedības valoda — vācu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(otrā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*], N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] un S. Papasavs [*S. Papasavvas*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 20. aprīlī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 2000. gada 24. oktobrī prasītāja Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdiska preču zīme *Cloppenburg*.

3 Reģistrācija tika pieteikta attiecībā uz "mazumtirdzniecības pakalpojumiem", kas ietilpst 35. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15.jūnija Nīcas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

4 Ar 2001. gada 20. decembra lēmumu ITSB pārbaudītājs noraidīja reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

5 2002. gada 25. janvārī prasītājs saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–59. pantu par pārbaudītāja lēmumu iesniedza apelāciju.

6 Ar 2003. gada 27. augusta lēmumu (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju ceturtā padome noraidīja prasītāja apelāciju. Tā pēc būtības uzskatīja, ka vārds "Cloppenburg" apzīmē Lejassaksijā atrodošos Vācijas pilsētu un ka *Landkreis Cloppenburg* — teritoriālajā apgabalā, kuram šī pilsēta devusi vārdu — 2002. gadā dzīvoja vairāk nekā 152 000 iedzīvotāju. Apelāciju padome norādīja, ka vācu valodā galotni "burg" ('pils') uztver kā norādi uz vietu un ka Klopenburgas [*Cloppenburg*] apgabala nozīmīgākās pilsētas un rajoni pastāvīgi tiek minēti visā Vācijas teritorijā izplatītajos meteoroloģiskajos ziņojumos un laika prognozēs, un ka attiecīgās norādes ir uz ceļa zīmēm autoceļu malās, kuras var redzēt brauciena laikā vai par kurām var dzirdēt informācijā par ceļu satiksmi. Tā piebilst, ka vārds "Cloppenburg"apzīmē pakalpojumu sniedzēja teritoriju un tādēļ vietu, kur rodas mazumtirdzniecības pakalpojumi un no kurienes tos sniedz. Apelāciju padome no tā secināja, ka Vācijas gala patērētājs vārdu "Cloppenburg" uztver kā norādi uz ģeogrāfisko izcelsmi.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

7 Ar pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 17. novembrī, prasītājs cēla šo prasību.

8 Prasības pieteikumā minētie prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

9 ITSB 2004. gada 20. februārī iesniedza dokumentu ar nosaukumu "Atbildes raksts". Šajā dokumentā sadaļā ar nosaukumu "Prasījumi" ITSB norādīja:

"[ITSB] atbalsta prasītāja prasījumu par Apstrīdētā lēmuma atcelšanu. Tomēr šāda pieeja nozīmētu [..] atzīt prasītāja prasību un atbrīvot [Pirmās instances tiesu] no nepieciešamības lemt par šo lietu. Šajā situācijā atbildētājs lūdz [Pirmās instances tiesu] lemt par prasību, ņemot vērā lietas dalībnieku izvirzīto tiesisko un faktisko argumentāciju.

Šajā brīdī atbildētāja atsakās izvirzīt kādu konkrētu prasījumu".

10 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa nolēma uzsākt mutvārdu procesu.

11 Pēc lietas dalībnieku uzklausīšanas Pirmās instances tiesa nodeva lietu izskatīšanai otrajai palātai paplašinātā sastāvā.

12 ITSB tiesas sēdē apstiprināja, ka tā nelūdz atcelt Apstrīdēto lēmumu, bet atstāj šī jautājuma izskatīšanu Pirmās instances tiesas ziņā.

Juridiskais pamatojums

13 Lai pamatotu savu prasību, prasītājs galvenokārt izvirza pamatu par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu.

14 Pirmkārt, tas norāda, ka termins *"Cloppenburg"* ir Vācijā bieži sastopams uzvārds, jo ikgadējā telefona abonentu katalogā norādīti vairāk nekā 160 000 abonenti ar šādu uzvārdu. Tomēr prasītājs uzskata, ka uzvārdiem pašiem par sevi ir atšķirtspēja. Šajā kontekstā tas atzīmē, ka Tiesas 2003. gada 23. oktobra spriedumam lietā C-191/01 P ITSB/*Wrigley* (*Recueil*, I-12447. lpp.) nav nozīmes šajā lietā. Saskaņā ar šo spriedumu, var atteikt vārdiskas preču zīmes reģistrāciju, ja vismaz viena no tās iespējamām nozīmēm apzīmē attiecīgo preču īpašību. Pēc prasītāja domām, ja tirdzniecībā preču zīmes galvenā nozīme nav ģeogrāfiskās vietas norāde, reģistrācija ir jāveic.

15 Otrkārt, prasītājs norāda, ka vācu valodā ģeogrāfiskās norādes parasti veidojas no tādiem vārdiem vai galotnēm kā "aus Cloppenburg" ('no Klopenburgas') vai "Cloppenburger .." ('Klopenburgas ..').

16 Treškārt, prasītājs uzskata, ka ITSB nav pierādījis ne to, ka šobrīd konkrētā sabiedrības daļa saista nosaukumu "Cloppenburg" ar mazumtirdzniecības pakalpojumiem, ne to, ka šāda saikne ir saprātīgi paredzama nākotnē.

17 Tiesas sēdē prasītājs piebilda, ka Apstrīdētais lēmums nav precīzi pamatots, jo Apelāciju padome vienīgi apstrīdēja prasītāja izvirzītos argumentus, nenorādot tam konkrētu pamatojumu.

18 ITSB uzskata, ka apelācija ir pamatota šādu iemeslu dēļ. Pirmkārt, Apelāciju padome nav pierādījusi, ka mērķa sabiedrībai bija pazīstama Klopenburgas pilsēta. Otrkārt, nekas nenorāda, ka Klopenburga — pilsēta vai *Landkreis* (lauku rajons) — ir pazīstama kā kādu preču ražošanas vieta. Treškārt, Apelāciju padome nav konstatējusi, ka Klopenburga ir pazīstama kā vieta, kurā sniedz pakalpojumus personām ārpus šī reģiona. Līdz ar to preču zīmi "Cloppenburg" mērķa patērētāja, kas ir vidusmēra Vācijas patērētājs, izpratnē nevarētu uztvert kā tādu, kas sastāv vienīgi no apzīmējumiem vai norādēm, ko tirdzniecībā varētu izmantot, lai apzīmētu noteiktu sniegto pakalpojumu ģeogrāfisko izcelsmi vai arī preces, kas pārdotas, sniedzot mazumtirdzniecības pakalpojumus.

19 Tas piebilst, ka saskaņā ar Pirmās instances tiesas 2004. gada 30. jūnija spriedumu lietā T-107/02 *GE Betz*/ITSB — *Atofina Chemicals* (*BIOMATE*) (Krājums,

II-1845. lpp.) ITSB nebija jālūdz noraidīt prasību, bet, izvirzot visus argumentus, ko tā uzskata par atbilstošiem, tā varēja atstāj šo jautājumu izlemšanai Pirmās instances tiesai. Tomēr, saskaņā ar Tiesas 2004. gada 12. oktobra spriedumu lietā C-106/03 P *Vedial*/ITSB (2004. gada Krājums, I-9573. lpp.), kas apelācijas instancē apstiprina Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā T-110/01 *Vedial*/ ITSB — *France Distribution* (*HUBERT*) (*Recueil*, II-5275. lpp.), ITSB nekādā gadījumā nevar grozīt strīda robežas. No ITSB viedokļa, tādus pašus principus piemēro procesos saistībā ar absolūtiem reģistrācijas atteikuma pamatojumiem.

20 ITSB turklāt norāda, ka, saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 60. pantu, Apelāciju padomei nodotā lieta vairs neatrodas pārbaudītāja kompetencē, kuru pašu par sevi saista ITSB priekšsēdētāja instrukcijas. Saskaņā ar šīs pašas regulas 131. panta 2. punktu redakcijā, kuru piemēro šajā gadījumā, apelāciju padomes ir neatkarīgas, kas attur ITSB atcelt Apstrīdēto lēmumu vai to aizvietot ar prasītājam labvēlīgu lēmumu.

21 Tiesas sēdē prasītājs piekrita ITSB viedoklim par ITSB prasījumu pieņemamību, vienīgi norādot, ka būtu vēlējies, lai ITSB prasītu Apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

Par ITSB prasījumu pieņemamību

22 Attiecībā uz ITSB procesuālo nostāju, Pirmās instances tiesa par procedūru, kādā Apelāciju padome pieņem lēmumu saistībā ar iebildumu procedūru, nolēma — kaut arī ITSB nav nepieciešamās rīcībspējas, lai celtu prasību par Apelāciju padomes lēmumu, tam savukārt, nav pienākums pastāvīgi atbalstīt ikvienu apstrīdēto Apelāciju padomes lēmumu vai obligāti lūgt noraidīt visas prasības, kas celtas par šiem lēmumiem (iepriekš minētais spriedums lietā *BIOMATE*, 34. punkts). Nekas ITSB neliedz atbalstīt prasītāja prasījumu vai vienkārši atstāt lēmuma pieņemšanu

Pirmās instances tiesas ziņā, tajā pašā laikā izvirzot visus argumentus, ko tas uzskata par atbilstošiem, lai jautājumu izskaidrotu Pirmās instances tiesai (iepriekš minētais spriedums lietā *BIOMATE*, 36. punkts). Tomēr tas nedrīkst izteikt prasījumus nolūkā atcelt vai grozīt Apelāciju padomes lēmumu jautājumā, kas nav izvirzīts apelācijas sūdzībā, vai izvirzīt pamatus, kuri nav minēti prasības pieteikumā (šajā sakarā skat. iepriekš minētā 2004. gada 12. oktobra sprieduma lietā *Vedial*/ITSB 34. punktu).

23 Kaut gan Pirmās instances tiesas Reglamenta 133. panta 2. punktā ITSB ir norādīts kā atbildētājs Pirmās instances tiesā, šāda norāde nevar grozīt sekas, kas izriet no Regulas Nr. 40/94 sistēmas attiecībā uz Apelāciju padomēm. Šī norma, augstākais, ļauj lemt par tiesāšanās izdevumiem, ja apstrīdētais lēmums tiek atcelts vai grozīts, neatkarīgi no ITSB paustās nostājas Pirmās instances tiesā (iepriekš minētais spriedums lietā *BIOMATE*, 35. punkts).

24 Pirmās instances tiesas Reglamenta ceturtā sadaļa nosaka ITSB kā atbildētāja lomu vienveidīgi un nenodalot procesus, kuros Apelāciju padomē ir iesaistīti citi lietas dalībnieki, ne tikai prasītājs Pirmās instances tiesā (turpmāk tekstā — "*inter partes* process"), no procesiem, kuros lietas dalībnieki ir tikai prasītājs un ITSB (turpmāk tekstā — "*ex parte* process"). Turklāt Regulas Nr. 40/94 63. panta teksts nenorāda ne uz vienu atšķirību atkarībā no tā, vai apstrīdētais lēmums tika pieņemts *inter partes* vai *ex parte* procesā. No tā izriet, ka iepriekš minētā judikatūra saistībā ar *inter partes* procesiem ir attiecināma arī uz *ex parte* procesiem.

25 Šajā gadījumā, kaut gan ITSB skaidri atteicās lūgt Apstrīdētā lēmuma atcelšanu un kaut gan jautājums ir nodots izskatīšanai Pirmās instances tiesā, ir jāatzīst, ka tas ir

izvirzījis argumentus tikai prasītāja izvirzītā pamata atbalstam par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu. Tādēļ ITSB ir skaidri izteicis savu gribu atbalstīt prasītāja izvirzītos prasījumus un pamatu.

26 Šādos apstākļos ITSB prasījumi ir pārkvalificējami un uzskatāms, ka ITSB būtībā lūdz apmierināt prasītāja prasījumus.

27 No šī sprieduma 22.–24. punkta izriet, ka prasījumi, ar kuriem ITSB atbalstīja prasītāja prasījumus par lēmuma atcelšanu, ir jāatzīst par pieņemamiem, jo šie prasījumi un to pamatošanai izvirzītie argumenti neatšķiras no prasītāja prasījumiem un izvirzītajiem argumentiem.

28 Attiecībā uz jautājumu, vai lietas dalībnieku prasījumu un argumentu sakritība šajā gadījumā atbrīvo, kā ITSB ļauj saprast, Pirmās instances tiesu no prasības izspriešanas pēc būtības, ir jānorāda — neskatoties uz lietas dalībnieku argumentu par lietas būtību sakritību, prasībai nav zudis tās priekšmets. Neskatoties uz lietas dalībnieku savstarpējo vienošanos, Apstrīdētais lēmums nav ne grozīts, ne atcelts, un ITSB faktiski nav tiesību to darīt pašam, nedz arī tas šajā sakarā var dot norādījumus Apelāciju padomēm, kuru neatkarība atzīta Regulas Nr. 40/94 131. panta 2. punktā redakcijā, kas piemērota līdz 2004. gada 9. martam, un 131. panta 4. punktā jaunajā, spēkā esošajā redakcijā. Tātad prasītājam joprojām ir interese, lai šis lēmums tiktu atcelts.

29 No iepriekš minētā izriet, ka lietas dalībnieku prasījumu un argumentu sakritība šajā gadījumā neatbrīvo Pirmās instances tiesu no pienākuma pārbaudīt Apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, ņemot vērā pieteikumā par lietas ierosināšanu izvirzītos pamatus.

Par lietas būtību

30 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktam, nereģistrē "preču zīmes, kuras sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku, un citas preču un pakalpojumu īpašības".

31 Šīs pašas regulas 7. panta 2. punktā turklāt paredzēts, ka "šā panta 1. punktu piemēro arī tad, ja pamatojums reģistrācijas atteikumam pastāv tikai kādā Kopienas daļā".

32 Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā izvirzīts vispārējo interešu mērķis, kas prasa, lai reģistrācijai pieteikto preču kategoriju vai pakalpojumu apzīmējumus vai aprakstošas norādes jebkurš var brīvi izmantot. Šī norma tātad, novērš iespēju, ka šādi apzīmējumi vai norādes tiek rezervētas lietošanai vienam uzņēmumam tādēļ, ka tās reģistrētas kā preču zīme (skat. pēc analoģijas Tiesas 1999. gada 4. maija spriedumu lietās C-108/97 un C-109/97 *Windsurfing Chiemsee* (*Recueil*, I-2779. lpp., 25. punkts)].

33 It īpaši attiecībā uz apzīmējumiem vai norādēm, kuras var izmantot reģistrācijai pieteikto preču kategoriju ģeogrāfiskās izcelsmes, it īpaši ģeogrāfisko vietu, apzīmēšanai, pastāv vispārēja interese aizsargāt to pieejamību, ņemot vērā to spēju ne tikai norādīt preču kategoriju un attiecīgo pakalpojumu kvalitāti un citas īpašības, bet arī dažādi ietekmēt patērētāju izvēli, piemēram, piesaistot preces vai pakalpojumus vietai, kas izraisa pozitīvu attieksmi (pēc analoģijas, skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *Windsurfing Chiemsee* 26. punktu).

34 Turklāt ir jānorāda, ka, pirmkārt, kā preču zīmes nereģistrē ģeogrāfiskus nosaukumus, ja tie apzīmē noteiktas ģeogrāfiskas vietas, kas jau ir plaši pazīstamas un zināmas saistībā ar attiecīgajām preču kategorijām vai pakalpojumiem un ko tādēļ ieinteresētās personas saista ar šo vietu, un, otrkārt, kā preču kategorijas vai attiecīgo pakalpojumu ģeogrāfiskas izcelsmes norādes nereģistrē uzņēmumos izmantojamus ģeogrāfiskos nosaukumus, kas ir jāatstāj pieejami šiem uzņēmumiem (pēc analoģijas, skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *Windsurfing Chiemsee* 29. un 30. punktu).

35 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Kopienu likumdevējs, atkāpjoties no Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta, saglabā iespēju saskaņā ar šīs regulas 64. panta 2. punktu kā kolektīvas preču zīmes reģistrēt zīmes, ko izmanto ģeogrāfiskās izcelsmes apzīmēšanai, un noteiktām precēm, ja tās atbilst nepieciešamiem nosacījumiem, tās reģistrēt kā ģeogrāfiskas norādes vai izcelsmes apzīmējumu, ko aizsargā Padomes 1992. gada 14. jūlija Regula (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 208, 1. lpp.).

36 Tomēr ir jānorāda, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts principā neliedz reģistrēt ģeogrāfiskos nosaukumus, kas konkrētajai sabiedrības daļai nav pazīstami vai vismaz nav pazīstami kā ģeogrāfiskas vietas apzīmējums, vai arī nosaukumus, saistībā ar kuriem ģeogrāfiskās vietas īpašību dēļ nav sagaidāms, ka konkrētā sabiedrības daļa varētu uzskatīt, ka šī vieta ir preču kategorijas vai attiecīgo pakalpojumu izcelsmes vieta vai ka šī preču kategoriju tur būtu radusies (skat. pēc analoģijas iepriekš minētā sprieduma lietā *Windsurfing Chiemsee* 33. punktu).

37 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, zīmes aprakstošā rakstura vērtējumu var veikt, no vienas puses, tikai salīdzinot ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem un, no otras puses, salīdzinot to, kā attiecīgās precēm vai pakalpojumus uztver konkrētā sabiedrības daļa (Pirmās instances tiesas 2003. gada 15. oktobra spriedums lietā T-295/01 *Nordmilch*/ITSB (*OLDENBURGER*), *Recueil*, II-4365. lpp., 27.–34. punkts).

38 Šajā vērtējumā ITSB ir jākonstatē, ka konkrētajai sabiedrības daļai ģeogrāfiskais nosaukums ir zināms kā vietas apzīmējums. Turklāt ir vajadzīgs, lai pēc konkrētās sabiedrības daļas domām attiecīgais nosaukums faktiski būtu saistīts ar pieprasīto preču kategoriju vai pakalpojumiem vai būtu saprātīgi paredzams, ka pēc šīs sabiedrības daļas domām šāds nosaukums varētu apzīmēt minētās preču kategorijas vai pakalpojumu ģeogrāfisko izcelsmi. Veicot šo pārbaudi, it īpaši ir jāņem vērā tas, cik lielā mērā konkrētā sabiedrības daļa atpazīst attiecīgo ģeogrāfisko nosaukumu, kā arī tā apzīmētās vietas un attiecīgo preču kategorijas vai pakalpojumu īpašības (pēc analoģijas, skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *Windsurfing Chiemsee* 37. punktu un rezolutīvās daļas pirmo punktu).

39 Šajā gadījumā Pirmās instances tiesas pārbaudei jāaprobežojas ar jautājumu par to, vai konkrētajai sabiedrības daļai Vācijā reģistrācijai pieteiktais apzīmējums sastāv tikai no norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu apzīmēto pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi. Šajā sakarā nav apstrīdams, ka "Cloppenburg" ir nosaukums pilsētai, kura atrodas Lejassaksijā un kurā ir aptuveni 30 000 iedzīvotāju.

40 Turklāt prasītājs nav apstrīdējis, ka konkrētā sabiedrības daļa, proti, "mazumtirdzniecības pakalpojumu" vidusmēra patērētājs, būtu Vācijas vidusmēra patērētājs.

41 Attiecībā uz apzīmējuma "Cloppenburg" aprakstošā rakstura vērtējumu vispirms ir jākonstatē, ka neviens no Apstrīdētajā lēmumā izklāstītajiem motīviem, kuru mērķis ir pierādīt, ka Vācijas vidusmēra patērētājs šo apzīmējumu pazīst kā ģeogrāfisku nosaukumu, nav pārliecinošs.

42 Pirmkārt, ja vārds ar nobeigumu "burg" bieži ir ģeogrāfisks nosaukums, tad ar šo nobeigumu pašu par sevi nepietiek, lai konstatētu, ka patērētājs ar vārdu "Cloppenburg" atpazīst noteiktas pilsētas apzīmējumu. Šāds nobeigums faktiski ir arī uzvārdiem un iedomātiem vārdiem.

43 Otrkārt, nepārliecina Apelāciju padomes apgalvojums, saskaņā ar kuru Klopenburgai pielīdzināma lieluma pilsētas un rajonus regulāri piemin meteoroloģiskajos ziņojumos un laika prognozēs visā Vācijas teritorijā. Faktiski visā Vācijas teritorijā izplatītās meteoroloģiskās prognozes kā orientierus parasti izmanto tādas lielās pilsētas kā Hamburgu, Hanoveri, Diseldorfu, Ķelni, Berlīni, Frankfurti pie Mainas, Štutgarti vai Minheni, kā arī kalnus un lielās upes. Klopenburgas lieluma pilsētas šādās prognozēs parādās tikai izņēmuma kārtā.

44 Treškārt, kaut gan Klopenburgas pilsēta tiek norādīta uz autoceļu vai federālās nozīmes ceļa zīmēm, un tā tiek minēta informācijā par ceļu satiksmi, tad šīs norādes tomēr ir paredzētas tikai vietējai auditorijai. Pirmkārt, visā federālajā teritorijā autoceļu ceļa zīmēs virzienus norāda, izmantojot lielās pilsētas, tādas kā šī sprieduma 43. punktā minētās, kuru atrašanās vieta ir labi zināma. Klopenburgas pilsētas nosaukums parādās tikai tās apkārtnē un tādējādi ir paredzēts auditorijai, kas vēlas doties uz šo rajonu vai šo pilsētu. Otrkārt, šis pats apsvērums jāattiecina uz

informāciju par ceļu satiksmi, kurai uzmanīgi seko tikai auditorija, kam ir faktiska interese par satiksmes stāvokli šajā rajonā.

45 Visbeidzot, Apelāciju padome nav norādījusi ne kādu tūrisma objektu, ne ekonomisku darbību, ar ko Klopenburgas pilsēta būtu pazīstama patērētājiem visā Vācijas teritorijā.

46 Pirmās instances tiesa var atstāt neizskatītu jautājumu par to, vai attiecīgā auditorija pazīst Klopenburgas pilsētu ka ģeogrāfisku vietu. Jebkurā gadījumā, tā kā šīs pilsētas lielumam nav nozīmes, ir jāuzskata — pieņemot, ka Vācijas patērētājs to pazīst, šī atpazīstamība ir jākvalificē kā vāja vai labākajā gadījumā kā vidēja.

47 Otrkārt ir jānorāda — Apelāciju padome nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka attiecīgās sabiedrības daļas izpratnē pastāvēja saikne starp Klopenburgas pilsētu vai rajonu un attiecīgo pakalpojumu kategoriju vai ka saprātīgi varētu paredzēt, ka vārds "Cloppenburg" šīs sabiedrības izpratnē varētu apzīmēt attiecīgo pakalpojumu kategorijas ģeogrāfisko izcelsmi.

48 Apstrīdētais lēmums vienīgi nosaka — Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanai pietiek ar to, ka patērētājs varētu domāt, ka vārds "Cloppenburg" apzīmē vietu, kur rodas mazumtirdzniecības pakalpojumi un no kurienes tos sniedz, nenorādot, kādā mērā šis gadījums atbilst minētajam nosacījumam. Apelāciju padome pēc būtības aprobežojās ar vērtējumu, ka Vācijas auditorijai vārds "Cloppenburg" saistās ar pilsētas nosaukumu Lejassaksijā.

49 Pat ja konkrētā sabiedrības daļa pazīst Klopenburgas pilsētu, no tā automātiski neizriet, ka tirdzniecībā apzīmējumu var izmantot kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādi. Lai pārbaudītu, vai ir ievēroti apstrīdētā reģistrācijas atteikuma pamatojuma nosacījumi, ir jāņem vērā visi atbilstošie apstākļi, kā, piemēram, attiecīgo preču vai pakalpojumu raksturs, attiecīgās ģeogrāfiskās vietas lielāka vai mazāka reputācija, it īpaši attiecīgajā ekonomikas nozarē, un tas, cik lielā mērā konkrētā sabiedrības daļa to atpazīst, attiecīgā darbības veida paražas un tas, cik lielā mērā attiecīgo preču vai pakalpojumu ģeogrāfiskā izcelsme konkrētajai sabiedrības daļai var būt piemērota, vērtējot attiecīgo preču vai apkalpojumu kvalitāti vai citas īpašības.

50 Šajā gadījumā konkrētā sabiedrības daļa Klopenburgas pilsētu atpazīst vāji vai labākajā gadījumā vidēji. Pirmkārt, runa ir par mazu pilsētu. Otrkārt, Apelāciju padome nav norādījusi nevienu preču vai pakalpojumu kategoriju, saistībā ar kuru šī pilsēta ir ieguvusi preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas vietas reputāciju. Turklāt Apelāciju padome nav konstatējusi, ka tirdzniecībā būtu aktuāli norādīt mazumtirdzniecības pakalpojumu ģeogrāfisko izcelsmi. Pie tam šādu pakalpojumu ģeogrāfisko izcelsmi parasti neuzskata par būtisku, vērtējot pakalpojumu kvalitāti vai īpašības.

51 Šādos apstākļos konkrētās sabiedrības daļas izpratnē Klopenburgas pilsēta faktiski nav saistīta ar minēto pakalpojumu kategoriju un nav arī saprātīgi paredzams, ka attiecīgā norāde varētu turpmāk apzīmēt šo pakalpojumu ģeogrāfisko izcelsmi.

52 No minētā izriet, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi tiesību kļūdu, piemērojot Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Tādēļ no šīs normas pārkāpuma

izrietošais pamats ir jāapmierina, Pirmās instances tiesai nespriežot par citiem prasītāja izvirzītajiem argumentiem vai arī par iespējamo pamatojuma trūkumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

53 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kam spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB spriedums nav labvēlīgs, jo Apelāciju padomes lēmums ir atcelts, tam jāpiespriež atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumi saskaņā ar tā prasījumiem, neskatoties uz iepriekš 26. punktā norādīto ITSB prasījumu pārkvalificēšanu.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 27. augusta lēmumu R 105/2003-4;

2) **Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Pirrung Meij Forwood

Pelikánová Papasavvas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 25. oktobrī.

Sekretārs Priekšsēdētājs

E. Coulon J. Pirrung